

Amurgul din mine

Camelia Ardelean

Pășesc suavă prin tăcerea ta,
Ca-ntr-un apus de palide cuvinte,
Și mă-nfășor în fulgii moi de nea,
Precum lumina-n raza ei fierbinte.

Descopăr că, în timpul infinit,
A-mbătrânit și iarna asta rece.
Prin riduri noi, pe-un cer nedefinit,
Un soare zgribulit abia mai trece.

A-ncremenit un vis în ochii tăi -
Speranța pentru noi și pentru mâine.
Se-mbracă seara-n glas de zurgălăi,
Amurgu-i ud și jalnic, ca un câine.

Presimt acut iubirea-mbătrânind,
Acea iubire, până ieri, fecioară,
Și-mi amintesc de-obrazu-ți mirosind
A flori de busuioc și-a scortîșoară.

Troiene de tristeți mă copleșesc,
În suflet se înalță nori de gheață.
Sub munții de-ntuneric ce-mi zâmbesc,
Zac în a șovăielii fortăreață...